

Dr. Herpay Ágnes (képünkön), a Pannon Filharmonikusok fagottművésze éppen harminc évvel ezelőtt kezdte el pályafutását, mely során számos szakmai elismerésben részesült. Most a Város Napján, szeptember másodikán hallhatjuk ismét szólistaként egy brazil szerző művének európai ősbemutatóján. (Fotó: PFZ)

A művésznő egyéves győri zenekari tagság után döntött úgy, hogy Pécssett próbál szerencsét. Így 1984-ben, egy próbajátékot követően került a Pannon Filharmonikusok elődjéhez, a Pécsi Szimfonikusokhoz. Szorgalmának és kiváló tehetségének köszönhetően hosszú ideje szólamvezető, munkáját elismerés övezi, így birtokosa Pécs Város Művészeti Díjának (2008), Artisjus Díjas a kortárs zene oktatásáért (2008), A Pannon Filharmonikus Zenekar-Pécs közönségdíjasa, „A legkedvesebb muzsikus” elismerés birtokosa (2007), az Év zenekari művésze (2006), Bartók Béla - Pásztory Ditta díjas (1998), Pécsi Szimfonikus Zenekar Művészeti Nívódíját pedig 1989-ben kapta meg.

- - - Milyen különbségeket lát a harminc évvel ezelőtti és a mai zenekar között?

- Természetesen a mai zenekar sokkal profibb, kiérleltebb,

csiszoltabb teljesítményt nyújt. Nyilván a tagok zenei tudása, a jobb hangszerek közrejátszanak ebben, de a sok koncert és a magas szintű szakmai követelmények, is hozzájárulnak ehhez. Akkoriban pályakezdőként azt éreztem, hogy családias és kellemes légkör uralkodik a zenekaron belül. Ez ma sincs másképp, de közel sincs annyi időnk egymásra, mint akkor.

-□□ □ Főképp, hogy ön a Pécsi Tudományegyetemen is sok feladatot vállal. A PTE Zeneművészeti Karának tanszékvezetője. Lehet e mellett koncertezni, szólóesteket tartani?

- Mindig is vonzódtam a pedagógia iránt, tanítottam rövid ideig alapfokú művészeti iskolában, sokkal többet a művészeti szakközépiskolában itt Pécsen és az természetesen az egyetemen is. Világéletemben „rakkolós”, szorgalmas ember voltam, a hangszeres játék terén is elmondható ez. Én akkor is gyakoroltam, amikor már mások régen letették a hangszert. Nekem kellett a belső nyugalomhoz az a plusz munka, hogy száz százalékig biztos legyek magamban. A tanítás persze részben kényszer is volt, hiszen sok kollégámmal együtt számunkra kereset-kiegészítést jelentett. Nekem különösen szükségem volt rá, hiszen két gyerekemet kiskoruk óta egyedül neveltem. A szólóestek száma pedig sajnos nagyon lecsökkent, amit őszintén sajnálok, hiszen ha a Művészetek Házában tartott koncertjeimre gondolok, melegség önti el a szívem, mivel egy teljesen más színpad, közönség, milió várt ott rám.

-□□ □ A [hétfői koncerten](#) szólistaként lép fel, egy brazil szerző művével. Honnan jött az ötlet?

- Sajnos éppen tíz éve, hogy utoljára szólistaként láthatott a pécsi közönség, ezért nagyon örülök ennek a lehetőségnek. A zenekar igazgatója Horváth Zsolt, a menedzsment és a zenekar tagjainak

jóvoltából a pályán eltöltött harminc évet így valóban szépen tudom megünnepelni. Annak is örülök, hogy éppen a Város Napjára esik mindez, hiszen számos elismerést éppen Pécs városától kaptam. A mű választása pedig azzal függ össze, hogy szeretem a kortárs zenét, szólóestjeimen sokszor műsorra tűztem ilyen szerzeményeket. **André Mehmari** fagottversenye 2009-ben íródott, melyet a szerző személyes engedélyével játszhatok, a hangverseny nem csak Pécsett, hanem Európában is ősbemutató lesz. Igazi igényes virtuóz darab, dallamos, lendületes, némi jazz-beütés is érezhető benne.

-□□ □ **Milyen szakmai tervei vannak a közeljövőben?**

- A kortárs mellett nagyon érdekel a barokk zene is. Vivaldi 37 fagott versenyt írt, ebből szeretnék a közönségnek minél többet bemutatni. Az ifjúsági koncerteken és a Csigaház délutánjain jó lenne minél több gyerekkel megszerettetni a komolyzenét, megismertetni a fagott csodálatos hangzásvilágát. Vallom, hogy a legfiatalabb közönséghez is a jó zenészeknek kell szólni, hiszen a minőség akkor is „átmegy”, ha éppen akkor nem érzékeli a hallgató. Később viszont előjönnek ezek az emlékek.